

74. Dejelill och Lagerman.

a. KO, L. W. Fagerlund, Anteckningar n:r 3. (D)	d. HO, S.L.S. 352, 162. (F)	MELODI.
Översikt.
b. KO, S.L.S. 352, 167.	e. KO, S.L.S 352, 166. (G)	
c. HO, S.L.S. 318, 123. (E).	f. FB, I.N.E. Saml. O. A.	
	g. NA, S.L.S. 82, 364; även S.L.S. 125 36. (C)	

a. Åb, Korpo.

Varianter.

De - je - lill och La - ger - man de la - de om råd: Säg vill du mig
vän - ta ett år el - ler två? Så mån - de ju min sorg för - - gån - ga.

b. Åb, Korpo, Svinholm.
Sj. *Ida Mårtensson*, f. 1858.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

c. Åb, Houtskär, Träsk.
Sj. *Hilda Jonsson*.

Uppt. Bertil Malm 1920.

De - je - lill och La - ger - man de la - de om råd: Och vill du nu
vän - ta på mig ett år el - ler två? Så mån - de nu min sorg för - gån - ga.

d. Åb, Houtskär, Bastvik.
Sj. *Matilda Andersson*, f. 1849.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

De - - je - lill och La - ger - man de la - - de om råd:

Vill du nu vän - - ta på mig ett par år? Så
mån - de ju min sorg för - - gån - ga.

e. *Åb, Korpo, Rosklax.*
Sj. *Lina Eriksson, f. 1879.*

Uppt. *Greta Dahlström 1923.*

De - - je - - lill och La - - ger - man de la - - de om
råd: Vill du nu vän - ta på mig ett år el - - ler
två? Så mån - de ju min sorg för - - gån - - ga.

f. *Åb, Finby, Pettu.*
Sj. *Tilda Troberg.*

Uppt. *Otto Andersson.*

Ba - ra du nu ser nå - gon fis - - ka - re - båt, så tän - ker du att
La - ger - man skall va - ra där - up - på. Visst mås - te den sor - gen bort - gån - ga.

g. *Åb, Nagu.*
Sj. *S. Danielsson.*

Uppt. *O. R. Sjöberg 1880-talet.*

La - ger - man och Jör - de - lil - la la - de sig i råd: Hur län - ge vill du
vän - ta, när jag nu bort - går? Så mås - te den sor - gen bort - gån - ga.

- A. »Herr Lagerman och herr Torvald», BO, Svenssons saml. 6, 68; även Brage, årsskrift VII, 77.
 B. »Skön rika Olo», KA, S.L.S. 82, 354.
 C. »Lagerman och Jörde lilla», NA, S.L.S. 82, 12. (g)
 D. KO, L.W. Fagerlund, Anteckningar 192. (a)
 E. HO, S.L.S. 318, 56. (c)
 F. HO, S.L.S. 352, 163. (d)
 G. KO, S.L.S. 352, 168. (e).

TEXT.
Översikt.

A.

Varianter.

Borgå, Pelling. Sj. maskinist Johansson, d. 1914. Uppt. A. P. Svensson 1913.

1. Två herrar de sutto vid bredan bord,
— under tida —
de talade många skämtesamma ord.
— den sorgen här så tung månde vara —
2. Den ene var Lagerman, en kämpe
så båld,
den andre var Torvald, en herre så snål.
3. Och Torvald han sade till Lagerman så:
»Vi vilja spela tärning om skön Sigrid».
4. Gulltärningen den rann så underligen an,
riddar Torvald tappade, men Lagerman han vann.
5. »Och hör du liten Sigrid, skön fästemon min,
hur länge månd jag bida, förrän du ändrar sinn?»
6. »Jag skall bida på dig i åtta långa år,
och sedan så länge jag bida förmår.»
7. Riddar Lagerman tog korset på sin skrud,
han reste med kungen till Jerusalem ut.
8. Och Sigrids tvenne bröder de talade som så:
»Vi skola väl bortgifta vår syster i år.
9. Vi viljom giva henne herr Torvald till man,
så haver vi gjort det bästa vi kan.
10. Vi viljom giva henne herr Torvald så god,
han äger mera guld, än herr Lagerman har jord.»
11. De ställd till bröllops i brådskande hast,
och femtio par oxar de slagtades med fart.
12. De ställde till bröllop i dagarna sju,
och tjugufem tärnor de klädde brudehus.
13. De lagade till bröllops i flygande fläng,
och femton jungfrur de bädda brudens säng.
14. De ledde skön Sigrid upp [på] höga kyrkogård,
hon hadde gullkrona och utkammat hår.
15. De ledde skön Sigrid till altaret fram,
så ynkeligen tårar på kinderna rann.
16. Torvald klappar henne på snövitans kind:
»Tork bort dina tårar, allra kärestan min».
17. De ledde skön Sigrid under brudepell,
de tårarna föllo, som där faller regn.
18. Och prosten tog den helga bok,
så veg han skön Sigrid och Torvald ihop.

19. Den bruden hon leddes på högan
bro,
med rinnande ögon mot havet hon såg.
20. De drucko det bröllop i dagarna
tri,
men ej vill skön Sigrid åt brudsängen si.
21. Skön Sigrid hon skådar genom
vindret ut,
där fick hon se skeppen landa nu.
22. Sigrid skådar vimplarna i högan
topp,
och hennes hjärta vart fullt utav hopp.
23. Sigrid skådar flaggorna de röda
och blå,
som hon själv haver sömmat uppå.
24. »Gud give mig här en redelig
vän,
som reste till stranden och snart kom
igen.»
25. Och liten vallpiga hon sprang den
vägen fram,
hon springer fortare än flankan flög.
26. När liten vallpiga var kommen
till strand,
då voro alla sjömännen komna i land.
27. »Och hör du vallpiga, jag vill
spörja dig,
har du sett skön Sigrid, min fästemo
så blid?»
28. Herr Lagerman han red och vall-
piga sprang,
vallpiga hann likväl fortare fram.
29. »Skynda dig nu och skynda dig
väl,
om du vill sova hos skön Sigrid i kväll.»
30. Herr Lagerman rider i vildaste
lopp,
och sjömännerna de kommo efter en
fullan tropp.
31. Den dansen den gick uti brude-
hus,
och sjömännerna de båro bruden ut.
32. Den dansen den sluta så sorgelig,
herr Lagerman högg Torvald med sin
kniv.
33. Den dansen fick ett sorgeligt slut,
herr Torvald han föll för Lagermans
spjut.
34. Så lade de Torvald i silkessäng,
ej had han mera liv i någon lem.
35. Herr Torvald han vilar på bols-
trena blå,
skön Sigrid och Lagerman skådar där-
på.
36. Herr Lagerman tager skön Sigrid
i famn,
— under tida —
gav henne gullkrona och drottungs-
namn.
— den sorgen här så tung mån-
de-
varda —

B.

Karis. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Det bodde två herrar allt uppå
en ö,
de spelade gulltärning allt om en fästemo.
— uti rosen —
2. Den första gulltärning på taffel-
bordet rann,
- skön rika Olo tappade och Bolderman
han vann.
3. Den andra gulltärning på taffel-
bordet rann,
Bolderman han tappade och rika Olo
vann.

4. Men rika Olo sade till jungfrun så:
»Vill du nu vänta, ja än i några år?»

5. När som fjorton år förlidna var,
då var skön rika Olo intet hemma ändå.

6. De vänner och de fränder de
sammanlade råd:
»I år skall vi gifta vår dotter ändå.»

7. Måndagen och tisdagen då budena
gick,
och onsdagen och torsdagen de svarena
fick.

8. Fredagen och lördagen de blanda
mjö och vin,
och söndagen de höllo den hedersdagen
sin.

9. De drucko i dagar, de drucko i
två,
ännu så vill ej bruden åt sängen gå.

10. De drucko i dagar, de drucko
i tre,
ännu så vill ej bruden åt sängen se.

11. De drucko i dagar, de drucko i
fem,
och ännu vill ej bruden åt brudasängen
än.

12. De togo bruden och satte henne
på en gyllene stol,
och småa unga svenner, de drogo av
henne strumpor och skor.

13. Och jungfrun hon ser åt fönstrena
blå.
»Vad är det för skepp, som på sundena
gå?»

14. Mosegel utav silke och vimplar
utav gull,
skön rika Olo gångar uti brudasala in.

15. Han var väl än klädde i gull-
kläderna än,
han hälsade god dag på hela bröllopslag.

16. »Vad sitten ni här uti glädjen
i dag?»
Skön rika Olo tager skön jungfrun i
hand.

17. »Behagar ni spassera till psal-
tarestrand?»

18. Hon hoppade på häl, hon hop-
pade på tå:
»Ja nu så är skön rika Olo hemma ändå.»

19. Och bruden hon somnar i skön
rika Olos famn,
hon vaknar ej, förrän de farit genom sju
konungaland.

20. »Hälsa nu hem åt min kära unge
man,
och be att han är så goder och tager
sig en ann.»
— uti rosen —

C.

Nagu. Sj. S. Danielsson. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Lagerman och Jörde lilla lade sig
i råd:
»Hur länge vill du vänta, när jag nu
bortgår?»

— så måste den sorgen bortgånga —

2. »På dig så vill jag vänta i åtta år,

men sedan så gör jag, vad jag för-
mår.»

3. »Du lovar väll vänta i åtta år,
men kanske om du väntar i måna-
derna två.»

— så måste den sorgen försvinna¹ —

¹ Samma omkväde i alla följande strofer.

4. Och Jörde lillas bröder de lade sig i råd:
»I år skall du gifta dig, Jörde lilla, lilla syster vår.»
5. »Och Jörde lilla, Jörde lilla, vill du hava man?
Här är ju en hærssven, som heter Johan.»
6. »Och förr vill jag Lagerman i bara skjortan ta
än en hærssven med sitt röda gull ha.»
7. De drucko i dagar, de drucko i tri,
ändå vill int bruden åt brudahuset si.
8. De drucko i dagar, de drucko i två,
ändå vill int bruden åt brudahuset gå.
9. Och Jörde lilla gick sig i höga loftes spång,
och ögonen lekte å saltan sjöstrand.
10. »Velis mej, velis mej, vad jag nu ser,
att min Lagerman han kommer igen.»
11. »Bara du ser någon fiskarebåt,
så tänker, att Lagerman skall vara däruppå.»
12. »Där ser jag flögana vita och blå,
som mina små fingrar ha sömat uppå.
13. Och hör du, herr Peder, kär svågeren min,
och rid nu till sjöstrand för kära systemen din.»
14. Herr Peder han sätt sig på fålarygg,
han red långt fäster, än fågeln som flög.
15. »Vällkommen, vällkommen, min Lagerman, i land,
ännu bättre herr Peder, som står uppå strand.»
16. Och första ord, som kom utav Lagermans mun,
så frågte han åt Jörde lilla, fästemon sin.
17. »Ju mera ni frågar, ju mera hon förmår,
och Jörde lillas bröllop så drack vi i går.»
18. Och Lagerman han stalp sig mot skippemast,
i ögonen han bleknade, var som en bast.
19. »Lagerman, du Lagerman, du fäll nu intet mod,
du finner Jörde lilla i sin jungfrudom.»
20. »Jag låg sju år sjuk under en ö,
Gud laste den stund jag orka ej dö.
21. Det var ock en dag, jag segla över hav,
Gud laste den stund jag ej kund gå i kvav.
22. Och hör du, herr Peder, kär svågeren min
och lära nu mig — — — bålen din.»
23. Och Lagerman han sätt sig på fålarygg,
han red långt fäster, än fågelen som flög.
24. ¶ Och Lagerman han red sig till bröllophus,
och dansana gingo i fullan dus.

25. Och Lagerman han sprang i
dansen omkring
och opp till sängen till fästemön sin.

26. Och hérssven han går på golvet,
han vrider sina händer uti blod:

»Och Herre Gud han give mig gott
tålmod.»

27. Och tolv tunnor möd, ja anna
tocko vin
det skall hérssven få för bröllopskos-
ten sin.
— så måste den sorgen försvinna —

D.

Korpo. Uppt. L. W. Fagerlund 1878.

1. Dejelill och Lagerman de lade om
råd:

»Säg, vill du mig vänta ett år eller två?»
— så mände ju min sorg förgånga —

2. »Ja väl kan jag vänta ett år eller
två,
ja fast det vore uti tjugu år».

3. Dejelill hon pryddes allt uti brud-
skrud,
men ögonen de lekte till sjöstranden ut.

4. Så dricka de bröllop i dagarne två,
och bruden vill alls inte veta däråv.

5. Så dricka de bröllop i dagarne tre,
men bruden vill inte på brudgummen se.

6. Så dricka de bröllop i dagarne fem,
men bruden vill inte till sängen gå än.

3. Och bruden hon pryddes allt uti
brudskrud,
men ögonen de lekte till sjöstranden ut.

8. »Ack, ack, vad jag ser, nu ser jag
Lagerman
komma seglande med skeppen i länd».

9. »Bara du ser en liten fiskarebåt,
strax tänker du Lagerman seglar därpå.»

10. »Jag ser ju hans flagga båd guler
och blå,
som mina små fingrar har sömmat uppå.»

11. Och bruden hon talte till bro-
deren sin:

»Och vill du nu rida till sjöstranden
ned?»

12. »Ja mången har gjort mindre,
mången gjort mer,
ja väl kan jag rida till sjöstranden ned».

13. Herr Peder han sadlar sin gån-
gare röd,
så rider han långt hårdare än fågelen
flög.

14. »Goddag, goddag, herr Peder,
kär svågern min,
hur står det nu till med Dejelill min?»

15. »Och Dejelill lever, och hon mår
nu bra,
vi druckit bröllop med Dejelill i dag».

16. Och Lagerman han steg sig allt
uppå skeppsstam,
han bleknade i ögonen som döder man.

17. Och Lagerman han satte sig allt
uppå skeppsbro,
han svartnade i ögonen som svartan
jord.

18. »I Lagerman, Lagerman, I stil-
len ert mod,
I finnen Dejelill i en jungfrudom så god».

19. Och Lagerman han satte sig på sadelen röd,
han rider långt hårdare än fågelen.
20. Och hela den vägen som fålen ränd,
så tänkte de, att jorden den var uppbränd.
21. Och hela den vägen som fålen for,
så trodde de, att jorden aldrig skull gro.
22. Lagerman stiger åt bröllopssalen in,
- där famntog han Dejelill och kysste hennes kind.
23. »Och tacka vill jag Dejelill för det hon hållit ord,
nu bär det av till sängen med båda strumpor och skor.»
24. Och femti tunnor öl och femti tunnor vin
gav han herr Hjorts män för bröllopskostnan sin.
— så månede ju min sorg förgånga —

OTRYCKTA E. (str. enl. D: 1, 2 a, 8—12, 14—17, 19, 21, 23, 24). Houtskär, Träsk. Sj. Hilda Jansson. Uppt. Bertil Malm 1920. Översikt. F. (1, 2, 4—6, 8—10, 14, 15, 19, 20).

Houtskär, Bastvik. Sj. Matilda Andersson, f. 1849. Uppt. G. Dahlström 1923. G. (1, 21, 20). Korpo, Rosklax. Sj. Lina Eriksson, f. 1879. Uppt. G. Dahlström 1923.

Avvikelser i E—G enligt D.

- 1² Vill du nu vänta på mig E—G; ett par år F.
- 2¹ Väll k. j. v. på dig ett par år F—2² Ja om det än v. en tie, tjugo å. F.
- 2 a Och Dejelill hon älskade Lagerman än. De tvingade henne att gifta sig nu E.
- 4¹ Och vi ha druckit bröllop... F—4² Men b. v. intet alls v. därå F.
- 5¹ enl. 4¹ F.
- 6¹ enl. 4¹ F—6² i sängen... F.
- 8¹ Ack, ack, ack E, F; vad jag nu ser E; och se vad jag nu ser F—8² Jag ser att Lagerman kommer seglandes E; Jag ser att lilla Lagerman han kommer seglande F.
- 9¹ Om d. s. någon f. E, F—9² Så tänker d. E; att L. skall vara däruppå E, F.
- 10¹ Nej, jag ser flaggen... E; Ack nej, jag ser flaggan... F.
- 11¹ Och hör du, Karl Per, kär broder min E—11² sjöstranden E.
- 14¹ God dag Karl Per, k. sväger m. E; Och Lagerman gångar åt bröllopssalen in F.
- 15¹ mår väl bra F; mår ganska b. E—15² Nu hava vi... D; Ty vi ha druckit... F.
- 16¹ O. L. h. stego allt u. skeppets kant E—16² liksom en döder m. E.
- 17¹ O. L. h. stego allt u. skeppets bro E—17² liksom en svarter jord E.
- 19¹ på fålen den röd E; Lagerman han salar på lilla fålen röd F—19² H. redo... f. flög E; än f. som flög F.
- 20¹ s. fålen vänd G; Och mången har trott, att där som fålen han vänd F—20² S. trodde de... G; Att jorden den skulle bliva u. F.
- 21¹ Och där som nu Lagerman for E—21² Där t. d. att aldrig mera jorden skulle g. E; att j. den aldrig mer skulle g. G.
- 23¹ Tack Dejelill för du har h. o. E—23² [av]... [båd]... E.
- 24¹ Och tolv t. ö. och tolv t. guld E—24² Det vill jag giva svärfadren för bröllopskosten sin E.
- O m k v. Så m. nu... E.